

GUS

HORNER

Voor diegenen, die zijn muzieknaam niet zouden kennen, wil ik eerst verklaren, dat het hier gaat om de bekende trompettist August Hoornaert. Deze sympathieke figuur uit de Vlaamse muziekwereld werd geboren te Oostende op 4 juli 1905. Heel jong, 't is te zeggen op twaalfjarige leeftijd, begon hij reeds flink banjo te spelen, een instrument dat nu niet zo heel populair meer is, maar die toen sterk in de mode was. Aangezien hij zich aangetrokken

voelde, tot de muziek, nam hij weldra lessen met de bekende Gentse professor, dhr Vercouter. Hij kwam in een gezelschap muzikvrienden terecht, en daar begon hij een beetje op een « bugel » te blazen. Iedereen gaf zich alras rekenschap dat onze Gust heel wat begaafd was voor het bespelen van een blaasinstrument, zodat hij ook weldra de lessen ging volgen aan onze stedelijke muziekschool, en wel bij dhr Ch. Deturck. Zo kwam hij tenslotte tot de studie van de trompet, welke van toen af zijn hoofdinstrument is gebleven. Zijn eerste officiële plaats herinnert hij zich nog zeer goed. Het was de « Flora » in de Veldstraat (huidige J. Peurquaetstraat). Deze dansgelegenheid was ten dien tijde heel fameus en praktisch iedere beroepsmuzikant uit onze stad heeft er toen opgetreden. Na dit engagement werd hij reeds een beetje meer gekend, en zo kwam het dat hij weldra in de « Maxim's » optrad met enkele bekende krachten uit dien tijd. Toen hij echter in de Laiterie Royale ging spelen, werd dit de eerste grote stap naar meer verspreide faam. Dit kwam nl. zo : een groot aantal vreemde musici, die alhier gedurende het zomerseizoen optraden,

EEN BEKEND OOSTENDS MUSICUS

kwamen daar als verbruiker, vandaar dat Gus spoedig opgemerkt werd, aangezien hij reeds vroegrijp was voor de modernere streving in de dansmuziek, en hij reeds de improvisatie machtig was. Deze vreemde muzikanten boden hem dan ook aan naar Brussel te komen waar hij zich dan ook werkelijk kon doen opmerken. Op een mooie dag stond hij aan het hoofd van zijn eigen orkest. Het was een van de 18 orkesten die proef kwamen spelen, tot het bekomen van het openingskontraat van een nieuwe «Night-Club» te Brussel, de «Broadway». Wel, hier beleefde hij een van zijn schoonste ogenblikken, en het is nog altijd een van zijn beste souvenirs, hij kaapte de plaats weg, voor de neus van een lot uitgelezen formaties. Om U nog meer de waarde van deze club te bewijzen, kan ik U nog zeggen dat nadien, en terwijl onze vriend er nog steeds optrad, ook het beroemde orkest van Ray Ventura er een tijdlang speelde. Andere plaatsen waar hij te Brussel optrad, waren: de «Gaity», de «Plaza», de «Maxim» en de «Pinguin», waar hij ondermeer samen speelde met de grote Belgische namen van dien tijd, t.t.z. Fud Candrix en Gus Deloof. Hij heeft ook een tijdlang op de Congoboot «Albertville» gewerkt, periode uit dewelke hij zich een bijzonder leuke gebeurtenis herinnert. Toen het schip op zekere dag voor anker ging liggen en hij aan wal ging, had hij zich zodanig laten bruin branden, dat toen hij weer wou aan boord komen, om af te varen, hij heel wat moeilijkheden kreeg, daar de officieren hem verdachten een Spanjaard te zijn, zodanig dat hij aan de rand stond om afgescheept te worden. Nu moet hij daar nog steeds om lachen, maar ik betwijfel of hij zich toen wel op zijn gemak voelde.

★

Gedurende de oorlogsjaren, verbleef hij in Engeland, alwaar hij eveneens als muzikant werkzaam was, en waar hij ophef maakte, bij het gemakkelijk op zicht lezen, en het uitvoeren van alle muziekgenres, dit zijn twee specifieke kwaliteiten eigen aan de Belgische musici en waarvoor zij ook een heel goede faam genieten bij het begeelden van buitenlandse artiesten. In Engeland speelde Gus o.m. in Leeds, Brighton, Bradford, enz. Na de bevrijding kwam hij terug naar België en wel naar zijn geboortestad Oostende, waar hij ogenblikkelijk verscheidene aanbiedingen kreeg, daar het in onze stad toen krioelede van dansgelegenheden. Toen deze eerste vloed van arbeid hier verslapte, ging hij nogmaals terug naar Brussel en speelde er nog een 6 maand-kontraat uit in «La Marée». Het zomerseizoen kwam hij dan te Blankenberge spelen en wel op de Pier. Van dan af kreeg hij zo stilaan genoeg van reizen, en be-

sloot zijn eigen zaak uit te baten te Oostende, en zo kwam het dat ik tamelijk intiem met hem in aanraking kwam rond 1948, in zijn dancing «Le Petit Casino» die gelegen was aan de Oesterbankstraat. Ik heb er zelf meermaals met het orkest gespeeld, toen ik zelf nog in mijn beginstadium was als bassist, en heb er veel aangename muziekuren doorgebracht. De huidige grote «cracks» zoals Willy Albimoor en Etienne Verschuereen kwamen ook veelvuldig met ons spelen, en ik herinner mij zo goed die fantastische ogenblikken die we samen beleefden, toen we 's namiddags juist onder ons gingen spelen, «jam-sessions» doen zoals de Amerikanen het uitdrukken. Ja het zijn ook die prachtige momenten die nog het levendigst blijven in mijn vriend Gust's herinnering. Na jarenlang deze zaak uitgebaat te hebben, heeft hij sedert een paar jaar besloten enkel nog licht winterwerk te aanvaarden, daar hij na al die zware jaren ook van een beetje rust wil genieten.

★

Gus Horner treedt nu reeds sedert 2 jaar op in de Night-Club «Montezuma» in het Casino te Middelkerke. Zijn orkest bestaat uit René Dequick (piano), Donald Rotsaert (slagwerk), Johnny Lorem (zang en bass), Leon Biebt (sax-tenor en viool) en Gus Horner (trompet-bass

Au petit Casino (februari 1949)

en gitaar) en oogst er veel bijval. Ik wens hem een blijvend sukses in zijn reeds welgevulde loopbaan.

ED. ROGERS.